

FARNÍ ZPRAVODAJ

NOVÉHO HROZENKOVA A KAROLINKY

číslo 3

ročník 8

říjen 2008

POHLED Z OKNA

Drazí naši farníci a přátelé naší farnosti!

Toto číslo farního zpravodaje vychází právě na Misijní neděli. Pojd'me se tedy na chvilku zamyslet nad misíemi.

Nejprve vám chci poděkovat – nejspíš ani hned nevíte, za co. Uplynulo již deset let od doby, kdy jsme přišli do zdejší farnosti působit jako kněží misijní Společnosti Božího Slova. Během těchto let jste zažili střídání našich spolubratrů kněží, bratrů-laiků i bohoslovců. Pracovali zde (a pracujeme) kněží různých národností – Češi, Slováci, Poláci, a během posledního roku se setkáváme s našimi spolubratry z Vietnamu. Přicházeli sem spolubratři z různých kultur, často jiných názorů, než na jaké jsme byli zvyklí. Někteří zde pobýli rok, někteří o něco déle. Vy, drazí naši farníci, jste nás dokázali přijmout jako misionáře; přijali jste, že zde nepůsobí kněz české národnosti, přestože vaše farnost dala církvi vícero kněží. Myšlenka misíí se v naší farnosti zabydlela více, než na jiných místech. Často se společně modlíme za misie a misijní dorost. A právě za to vám chci dnes na Misijní neděli poděkovat – že se naše farnost stala misijní farností. Spolubratři, kteří zde dříve pracovali a občas sem zavítají, se setkávají s vaší štědrostí, pohostinností a přesvědčením, že se za ně modlíte. Za to vám všem děkuji.

Misijní neděle je již tradičně naším svátkem. Svátkem nás misionářů, ale i svátkem celého světa, kde žijí lidé, kteří tak jako my hledají Krista. Lidé, kteří však často žijí pod úrovní lidské důstojnosti, v bídě, o hladu, často pronásledováni a zabíjeni pro svou víru, jak to v těchto dnech můžeme vidět v Indii. Misijní neděle nám připomíná tyto naše bratry a sestry, protože i oni jsou součástí Kristova Těla,

Církve. Zve nás, abychom pomáhali těm, kteří naši pomoc potřebují. Děkuji vám také za vaši štědrost při sbírce na Gruzii, za dary pro br. Jozefa Marka, které jste vybrali během naší poutě po stopách českých světců, za sbírku z misijní neděle v minulém roce, kdy jsme půlku sbírky poslali br. Dariusovi Čaršovi do Bolívie, kde tyto peníze použili na zřízení školy.

Dnešní den nás vybízí, abychom se podívali ven. Do světa, kde žijí lidé, kteří mají srdce plné touhy po štěstí stejně jako my. Vyzývá nás, abychom vyšli ze své úzkoprsosti, v níž si často naříkáme, jak se máme špatně. Vybřednout ze zahledění na naše malá zranění, která nám způsobili jiní, a rozhlédnout se kolem na lidi, kteří doopravdy trpí, hladoví a v bídě umírají. Misijní neděle nás volá k velkodušnosti srdce, abychom tam dokázali vpustit nejen sebe samé, ale každého člověka na světě. Skutečná láska je vždy láskou, která takto vyhlíží ven ze svého okna. Jestliže se totiž zahledíme jen do sebe, na své nenaplněné touhy a přání, na své zranění, budeme prožívat jedině smutek a nakonec snad i zoufalství. Nebudeme-li ve svém životě přehlížet druhého člověka, stanou se jeho radosti našimi radostmi, jeho bolesti našimi bolestmi, a nemůže se nám přihodit, že se z nás stanou malí zatrpklí egoisté neschopní

milovat.

A tak i o dnešní neděli – ale i každého dne – vás, naši drazí farníci, volám k této evangelijní velkodušnosti: pamatovat na misie a misionáře v modlitbě, pamatovat v modlitbách na ty, kteří jsou pro svou víru vystaveni pronásledování. K velkodušnosti podělit se z toho, co máme, s těmi druhými. Když podporujeme chudobné, jako bychom své peníze ukládali na tajnou vkladní knížku na věčnosti. Dáváme-li je s opravdovou velkodušností a láskou, Bůh nám to jednou oplatí. Mějme tedy okno svého srdce otevřené. Nebud'me slepí a hluchí vůči lidem, které možná nikdy osobně nepotkáme, ale můžeme je nosit v srdci. Pak jedenkrát i Bůh ukáže vůči nám svou velkodušnost ve větší míře, než jsme ji dokázali ukázat my sami.

Věřím, že naše farnost si zvykla dívat se ven oknem do světa. Ať nám to pomůže také k tomu, abychom i ve vlastních rodinách byli takto velkodušní k sobě navzájem. To vám i za sebe dnes ze srdce přeji a vyprošuji.

P. Marek Poláček, SVD

"Nedělá si starosti ten, kdo se cítí být v náručí Božím."

bl. Marie Stollenwerková

"Modli se, trp, přinášej oběti, umírej. Jenom tak se vykoupí duše pro Boha."

sv. Josef Freinademetz

"Odměnou pro ty, kdo zapomínají na sebe a pamatují na druhé, je pokoj a radost Ducha Svatého - Věčné lásky."

sv. Arnold Janssen

Kniha soudců

„Nestačil by mi čas, kdybych měl vypravovat o Gedeonovi, Barakovi, Samsonovi, Jiftáchovi... Vírou zvítězili nad říšemi, konali spravedlnost, dosáhli toho, co jim bylo slíbeno... osvědčili se jako hrdinové ve válce, obrátili cizí vojska na útěk.“ Takto uvádí novozákonní List Židům (Žid 11,32-34) starozákonní soudce jako příklady hrdinné víry. Může nám to být dostatečnou pobídkou, abychom si našli trochu času k četbě Knihy Soudců. Navazuje na Knihu Jozue, v první části dokonce shrnuje jeho osudy a vypravuje o konci Jozuova života.

Období soudců představovalo přechod od kmenového zřízení, charakteristického pro první období po obsazení zaslíbené země, jak jsme je poznali v Knize Jozue, a monarchistickým zřízením, o kterém vypravují následující historické knihy Starého Zákona (Samuelovy knihy a knihy Králů). Soudcové nebyli jenom vykonavatelé spravedlnosti, představitelé justice v našem pojetí, jak by naznačovalo jejich jméno, ale zároveň vladaři, zpravidla s pravomocí omezenou na město nebo jeho okolí.

Kniha se zabývá podrobně životem a hrdinskými činy šesti „velkých“ soudců (Otniel, Ehud, Barak a prorokyně Debora, Gedeon, Jiftách a Samson), a velmi stručně, někdy jen letmou zmínkou, zaznamenává činy tzv. „malých“ soudců (Šamgar, Tola, Jair, Ibsan, Elon a Abdon). Jejich úhrnný počet 12 odpovídá počtu izraelských kmenů. Velcí soudci (o malých se nedovíme mnoho podrobností) se od sebe velmi liší, vesměs však jde o hrdinské osvoboditele, z nichž každý je jednotlivě Bohem vyvolený pro konkrétní spásnostné poslání. Tak například Debora s Barakem vítězí nad původními držiteli země Kanaánci, Ehud bojuje proti Moabitům, Gedeon proti Madianitům, Samson proti nově přichozím Filišťanům. Nejpodrobněji jsou zaznamenány boje Gedeonovy, v nichž je zdůrazňována hlavní role Hospodina: „Budu s tebou,“ odpovídá na Gedeonovu námitku, že pochází z nejchudší rodiny kmene a je „posledním v otcově domě“. Místo s třiceti tisíci bojovníky jde do boje s třemi sty a vítězí. Nepřemožitelný silák Samson dokonce vítězí sám jediný v bojích proti mnohonásobné přesile –

jeho síla a hrdinství jsou příslovečnými dodnes.

Dva dodatky k historii soudců vypravují o založení svatyně v Danu a o válce proti Benjaminovu kmeni kvůli potrestání zločinu v Gibeji (znásilnění ženy požívající práva azylu).

Hlavním smyslem knihy je poučení, že nevěru stíhá Bůh tím, že vydá Izraele utlačovatelům. Návrat k věrnosti Bohu je následován vysláním zachránců a osvoboditelů, soudců. Útlak je trestem za bezbožnost, vítězství a svoboda darem za návrat k Bohu.

Do knihy je jako perla zařazena jedna z nejstarších hrdinských písní, Debořina vítězná píseň na oslavu mocného Boha, dárce vítězství nad Kanaánci.

Pokud nás dnes zaráží krutost a neustálé návraty válečných tažení soudců – bojovníků, je třeba vzít v úvahu rozlohu věků, o nichž kniha jedná (kolik jen bylo v „křesťanské“ Evropě ještě krutějších válek v 19. a 20. století!), a připomenout si celek Starého Zákona, vyvážený např. žalmi, knihami moudrosti, výstrahami proroků atd.

Připravil Mojmir Trávníček

Rekonstrukce bočního vchodu kostela v Novém Hrozenkově

Již delší dobu jsme ještě společně s P. Jozefem Strečkou a Městysem Nový Hrozenkov zvažovali možnost zřízení sociálního zařízení v našem kostele. Jelikož do kostela chodí mnoho starších lidí, kteří často mívají zdravotní problémy, a také rodin s malými dětmi, nakonec jsem se společně rozhodli lépe využít boční vchod do kostela, který není dostatečně využit. Tento vchod bude i nadále sloužit jako vstup do kostela, ale vstup bude vyřešen tak, aby se využily i boční prostory. V nich bude zřízeno sociální zařízení a úklidová místnost, která nám v našem kostele chybí. K tomuto vchodu plánujeme přistavět přístřešek pro kola, které často opíráme o zed' kostela a ta se tím samozřejmě ničí. Při plánovaných úpravách využíváme již zastavěný prostor, jen ho lépe využijeme. Věřím, že při těchto úpravách se setkáme s vašim pochopením a souhlasem.

Výměna oken v kostele v Novém Hrozenkově

Během měsíce září se nám podařilo vyměnit všechna okna na kostele. Namísto starých ocelových oken byla osazena nová dřevěná eurookna. Věřím, že tato vý-

rá nám práci provede o 3 levněji, než byla nabídka ostatních firem. Věřím, že do Vánoc se budeme moci těšit i z této nové krásy.

Celková výměna oken stála 443.883 Kč. Z vašich darů jsem zaplatili náš podíl, který činil 133.883 Kč, a od Zlínského kraje jsme získali dotaci 310.000 Kč. Chci podě-

kostel sv. Jana Křtitele, 25. září 2008

měna přispěje k tomu, že v kostele nebude taková zima a také hluk z vnějšku nebude tak slyšet. Otevírání oken je na elektrické ovládání, takže manipulace s nimi bude velice snadná. Z kostela také na pár měsíců zmizela 4 vitrážová okna, která jsme dali zrekonstruovat, protože byla dost zničená. Při této rekonstrukci se nám s Boží pomocí podařilo šťastně sehnat firmu, kte-

kovat každému z vás, kdo přispěl k tomuto společnému dílu. Nám zbývá zaplatit ještě 80.000 Kč za rekonstrukci vitrážových oken, která nebyla v rozpočtu zahrnuta. Věřím, že tak jak se najednou s novými okny náš kostel osvětlil, tak i my se budeme snažit o to, abychom i my, jako farnost, vydávali svědectví o Božím světle v nás, o Kristovi.

Připravil P. Marek Poláček SVD

*☞ Gdo sa umí zasmít, ať skořej sa domluví. ☞
☞ Slivovica v létě chladí, v zimě hřeje, ale hladu nezažene. ☞*

Misionářem v Keni

Keňa je velká země, dvanáctkrát větší než Slovensko, a žije tam asi 10 milionů katolíků. Asi třetina obyvatel Keni zachovává přírodní náboženství.

Společnost Božího Slova začala svoji misijní činnost v Keni roku 1984. Provinciální dům se nachází v Nairobi. Postupně se zřídily fary a misijní stanice v Kayole (1986), Ruai (1998), v Eldorete (1992), Dol Dol (1996) a Oldonyiro (2000). V roce 2001 se zřídil distrikt Maasai a distrikt Tanzania (Arusha). Podle poslední statistiky pracuje v Keni 56 členů Společnosti Božího Slova, (29 kněží, 6 bratrů laiků a 21 bohoslovců) pocházejících z 18 zemí.

Ze slovenských misionářů pracuje v Keni P. Martin Cingel v Eldorete. Když v Keni vypukly v roce 2007 nepokoje, poskytl útočiště ve své farnosti asi 7 tisícům obyvatel, o které se staral. Podle oficiálních zpráv přišlo o život v Keni mnoho lidí.

V letech 2000 až 2004 v Keni pracoval také P. Pavel Kobliha, který zastupoval na přelomu září a října otce Marka v naší farnosti.

Využila jsem této příležitosti a poprosila ho o rozhovor.

P. Pavol Kobliha se narodil v roce 1974 v Bílovci u Nového Jičína. Základní školu navštěvoval v Kopřivnici, ale po ukončení 2. třídy ZŠ se rodina odstěhovala na Slovensko. Má o rok starší sestru a o rok mladší bratry-dvojčata. Bydleli nejprve v Partizánském, pak v Chynoranech (zde žije 99% katolíků), kde slavil také primici; nyní rodina žije v Brodzanoch. Vystudoval střední elektrotechnickou školu a hned po jejím ukončení ve svých 18 letech vstoupil do Společnosti Božího Slova a začal studovat v semináři. Vysvěcen na kněze byl v roce 1999 a jako místo misijního určení dostal Keňu.

Do Keni jste odcestoval hned po vysvěcení?

Nejprve jsem se jel učit jazyk do jednoho městečka blízko Dublinu. V Dublinu jsem také potom bydlel asi dva měsíce u jedné rodiny. V Irsku jsem byl skoro rok. V září roku 2000 jsem odcestoval do Keni a byl jsem tam do roku 2004.

Kde jste působil po roce 2004?

Celou dobu v Nitře. Mám na starosti nemocnici, která má 900 lůžek, a také místní Romy. Občas mám na starosti misijní anima-

ci, nebo jdu dávat Lidové misie. Již tři roky zastávám úkol koordinátora spravedlnosti a pokoje a integrity stvoření. Letos jsme měli evropské setkání, bylo nás tam asi dvacet.

Jak se v Keni mluví?

Úřední jazyk je angličtina a svahilština.

Je svahilština nějaké řeči podobná?

Ne, to je domorodá řeč. S ní mluví ve východní Africe, v Angole, Kongu, Tanzanii... Její slovní zásoba čerpala hodně např. z arabštiny. Jinak se tam používá dalších 40 domorodých jazyků.

vesnice v Keni

Vy jste se svahilsky naučil?

Já jsem prošel čtyřměsíčním intenzivním kurzem svahilštiny. Pak jsem svahilsky učil a kázal. To byl základ komunikace s lidmi, mnoho lidí tam neumí anglicky. V Nairobi mluví anglicky většina obyvatel, ale 3 km od města už lidé anglicky neumí. Již jen svahilsky, ale mnoho lidí ani to ne, umí jen svoji domorodou řeč.

Kterými místy jste prošel?

Byl jsem na severu, severozápadě v buši asi tři týdny. Měl jsem tam být jen tři dny, ale pokazilo se auto. Cesty jsou špatné, jede se tam 5-6 hodin. Zůstali jsme tam tehdy bez vody, ta se čerpala z nejbližší řeky 17 kilometrů potrubím, ale turbína se pokazila a dlouho se čekalo na opravu. Problém byl, že tam máme školu a pro děti jsme museli objednat cisternu s vodou.

Pracoval jsem na okraji hlavního města v Kayole, na misijní stanici Miango a v roce 2004 jsem byl v Tanzanii mezi masaji.

V jakých poměrech tam lidé žijí?

Je vidět veliký rozdíl mezi chudobou a bohatými. Na vesnici lidé žijí v chatrčích postavených ze dřeva oházeného blátem, střecha je udělaná z dřevěných desek, na kterých jsou většinou položeny plechy.

Jak chodí lidé oblečení?

Většinou mají jedno tričko, trenky a chodí bosky. V městech je to jiné, rádi se pěkně oblékají.

Chodí děti do školy?

Mají tam povinnou školní docházku, předtím nebyla a škola se musela platit, ale po změně prezidenta roku 2002 je povinná. Na jednu ve škole pro 400 dětí bylo více než 1200 dětí, tak se učilo i odpoledne. Mají tam normálně všechny předměty. Vyučování není na takové úrovni jako u nás. Já měl na starosti 2 školy. Děti tam musí mít školní uniformu. Rády chodí do školy. Matky přivedou děti už v 7 ráno a odvádějí je domů kolem 17 hod. Děti se tam i stravují a mají program...

Jak tam lidé prožívají mši svatou?

Přes týden nechodí, v boční kapliče se sejde tak 30 lidí. V neděli jsme měli 4 mše a na každé bylo asi 800 až 1000 lidí. V 7 vychází slunce a v 7 večer zapadá a když jsem ráno měl o půl 7 mši, tak byla v kostele úplná tma. Mnohdy jsem myslel, že jsem v kostele sám, protože byla tma a černocho nebylo vidět. Musel jsem říct něco vtipného, aby se zasmáli a bylo jim vidět bílé zuby. Někdy je to pořádná fuška. První mše trvá asi hodinu a půl a další mše více než dvě hodiny. Měl jsem jen trochu času si odskočit či se nasnídat. Byli jsme tam dva, ale často byl druhý kněz odcestovaný, tak to vše bylo na mě. Poslední mše byla v angličtině a ty tři první ve svahilštině. Dlouho se tam káže. Svaté přijímání také trvá dlouho. Lidé si klekají do půlkruhu před oltář a kněz chodí z jedné strany na druhou a podává svaté přijímání.

Ted' jsem si vzpomněl na jednu příhodu se svatostánkem.

Kolem páté hodiny přišla jedna žena a běhala okolo fary a volala mé jméno. O půl sedmé vběhla během mše do kostela a vrhla se na svatostánek, já právě nesloužil mši, tak mne zavolali. Ona se mi rozběhla naproti a vrhla se mi kolem krku. Nevěděl jsem co dělat, sedl jsem si s ní do lavice a snažil se zjistit co se děje. Sípěla a sliny jí začaly téct, tak jsme se začali modlit. Když jsem chtěl odejít začala na mne křičet, že jsem satan. Ještě půl hodiny jsem s ní seděl na lavičce a nakonec vyšlo najevo, že večer se dívala na

✧ Jednů rukú dávám, dvůma bere, jednů rukú hladí, druhů bije. ✧

✧ Nic není zadarmo kromjevá smrti. ✧

...ROZHOVOR...ROZHOVOR...ROZHOVOR...ROZHOVOR...ROZHOVOR...

nějaký náboženský film a přes noc měla muže. Tento zážitek ji smíchal náboženství se sexualitou, zlý ji zcela ovládl, až nakonec musela jít do nemocnice, protože to psychicky nezvládla. Měl jsem mnoho zážitků.

Vzpomenete si na nějaký smutný?

Třeba s naším kostelníkem. Já jsem nevěděl, že je nemocný na AIDS. Jednou jsem ho přesvědčil, ať jde se mnou okopat keřky, říkal že je mu zle, ale nakonec šel a druhý den ho hospitalizovali. Měl jsem velké výčitky svědomí, že v ten den se mnou pracoval. Do týdne umřel. Šlo to rychle, byl to chlap 170 cm a najednou se scvrkl na 150 cm.

Jaké tam jsou choroby? Třeba malárie..?

Malárii tam má každý, s tím se tam děti rodí. AIDS je tam rozšířen, denně zemře kolem 800 lidí.

Jak se tam lidé stravují?

Ráno mají ve veliké oblibě dát si čaj s mlékem a cukrem.

Ve škole vařily ženy oběd pro 400 dětí a 30 dospělých na 3 kamenech nad ohništěm ve třech hrncích. Měly postavený přístřešek a než uvařily oběd, trvalo jim to asi 5-6 hodin. Dělají se takové placky z kukuřičné mouky. K plackám jedí zeleninu, maso tam nejedí.

Měl jsem na starosti asi 14 kluků z ulice. Potřeboval jsem je něčím zabavit, a tak jsme postavili kama, plot i kapličku. Týden jsem ženy učil, jak mají v peci zatopit, napřed tam nechtěly vařit, ale když se naučily zatápet, tak už jim uvaření oběda trvalo jen 2 hodinky a ony byly spokojené.

Do kapličky jsem nechal udělat sochu Panny Marie Bolestné jedním místním sochařem, pocházel z Indie. Také si v době nepokojů užil své. Přišla k němu jedna sekta. Jeho odvěkli ven, zmlátili ho do krve a naházeli na něj kameny, našťastí ho hned druhý den našli a tak nevykrvácel. Jeho kuchařku, asi šedesátiletou paní, vyvlekli ven a znásilnili ji. On potom vyráběl ještě více soch Panny Marie, byla to pro něj taková zkouška, ale vytrval.

Co ti vaši svěřenci, chodili do kostela?

Moc nechodili, ale snažil jsem se s nimi modlit, před jídlem, po jídle... U silnice byl bufet, kde každé ráno zabili kozu, opekli ji nad ohněm a maso prodávali. K večeri jsme potom měli hlavu z kozy, ta byla nejlevnější. Já jsem vždy chtěl kozi mozeček, to je výborné.

Já jsem tam byl i farmářem, měli jsem krávu s teletem, kozy, ty měly také malé.

Také stavitelem jsem byl. Tam potřebuje jednoho mistra, který řekne co a jak dělat,

a ostatní se už snaží. Školu jsme měli postavenou během dvou měsíců.

Byl jsem také soustružník a svářeč. Svařil jsem klukům i branky na fotbal.

Potom jsme začali stavět i nemocnici, když jsem odcházel.

Jak jste se tam aklimatizoval?

V pohodě, já nemám s tím problémy, tam bylo dobré podnebí, 25 stupňů během roku, když bylo teplo, tak někdy bylo i 38 stupňů.

žena z kmene Masájů

A ještě poprosím o nějakou veselou příhodu.

Měl jsem staršího katecheta, chtěl řídit auto, ale měl silné brýle. Tam děti žijí normálně na ulicích, říká se jim streetboys. Zastavili jsme v městě na červenou. Jeden kluk přiskočil a strhl mu brýle. Křičel, že nemůže řídit, mě bylo do smíchu, ale jemu moc ne. Ty děti jsou tak sehraní, že například dva bouchají vzadu na kapotu a vpředu další dva přiskočí a odmontují stěrače. Dokud stojíte na červenou, jsou schopni přiskočit a odtrhnout třeba zpětné zrcátko.

Na parkovišti přijdou, že pohlídají auto. Člověk na to musí přistoupit a pak jim něco malého dát, jinak by byli schopni za tu dobu, co je pryč, celé auto očesat od zrcátek, světel... Přijdete zpět a oni říkají: „No vidíte, kdybyste nás požádal, abychom vám auto pohlídali, tak by se vám to nestalo.“

Jaká je největší hrozba pro misionáře?

Nemoci, ale hlavně násilnosti. Například v roce 2006 zabili v Africe 7 misionářů a z toho 4 zabili v Keni.

Z jakého důvodu?

Oni nemají pořádný důvod. Třeba vás zastaví, že potřebují auto, aby třeba mohli vykrást banku. Pokud jim ho nedáte, tak vás prostě jednoduše zastřelí.

Měl jste tam nějakou ochranu, zbraň?

Ne nic, ochrání vás jedině víra - Pán Bůh. Jednoho Itala-kněze zastavili, chtěli peníze, on neměl, tak ho prostě zastřelili.

Je Vám někdy smutno po Keni?

Někdy ano.

Jak lidé žijí v Tanzanii?

V Tanzanii je pro ně typický chov koz a krav. Pak je ženou na trh, kde je prodají. Velice těžko se s těmi svými zvířaty loučí.

Jaké je to v Tanzanii v porovnání s Kenou?

Je to chudobnější, jednodušší život. To už není třetí svět, ale čtvrtý. Oni mají svůj čas, zvyky, tradice, způsob oblékání a zdobení žen, obřizky...

Třeba náš katecheta měl čtyři ženy.

Tam polygamie funguje i mezi věřícími?

No jistě, čím bohatší, tím má více žen. Oni to tak mají i z praktického důvodu. Když jedna žena zemře, tak ta druhá se postará o celou rodinu.

Ve zdobení je vidět vliv křesťanství, při malování a zdobení už používají křížky.

Na jaře je čas obřizek a to se tam slaví, tancuje, jí... Měli zvláštní tanec s kopím, ale když se opili, docházelo ke krvavým bojům, tak už mají místo toho hole.

Na jak velkém území jste působil?

Měli jsem kolem dvaceti misijních stanic a stíhali jsme tak jednou za 4-5 měsíců vše obejít.

To jsem přišli na misijní stanici, tam jsem zabouchali na pověšené železo a čekali jsme 2 hodiny než vyběhli z buše a přišli na mši. Po mši jsem pokřtili nově narozené děti, vyzpovídali jsme všechny a šli jsme dál.

Ve kterém místě se vám líbilo více?

V Tanzanii je to úplně jiné, s Masaji. To se nedá porovnávat. V Kayole jsem měl mnoho možností, třeba práci se vzdělanými lidmi... V Tanzanii jsou takoví primitivnější, sepnatí s přírodou, teď začali se zemědělstvím, pěstují kukuřici. Nemají ale svoji půdu, snažili jsme se jim nějak pomoci.

Čím se lidé žijí v Keni?

Zemědělstvím, ale průmysl je tam rozvinutý, těží se tam sůl, černé uhlí, cukr.

A co příroda?

No prostě safari, zvířata – hadi, antilopy, nosorožci, opice, které koušou a kradnou věci.

Rozhovor připravila Ingrid Petřeková

✂ Každou sobotu masí aspoň na chvílečku vysvitnut slunéčko,
aby Panenka Maria mohla Ježíškovi usušit plénky. ✂

...Z NAŠÍ FARNOSTI...Z NAŠÍ FARNOSTI...Z NAŠÍ FARNOSTI...Z NAŠÍ FARNOSTI...

Pout' k českým světcům

Ve dnech 8.-10. srpna nám otec Marek připravil třídní pout', jejímž cílem byla návštěva mnoha poutních míst a Mimone, kde nyní působí br. Jozef Marko SVD.

ňárika, který nás provedl Pražským hradem, chrámem sv. Víta a zajistil průvodcovské služby řeholníka, který nás velmi zaujal svým výkladem při prohlídce Strahovského kláš-

První naší zastávkou bylo poutní místo Hora Matky Boží u Králík. Potom jsme pokračovali do Třebachovic, kde jsme si prohlédli vyhlášené muzeum betlémů. Nejceněnější z celé sbírky je Proboštův betlém, který obsahuje téměř 2000 ručně vyřezávaných děl. Po této prohlídce jsme zamířili do Hojčina, kde jsme měli v tamním klášteře zajištěno ubytování.

V sobotu byla naplánována prohlídka Prahy. Tu jsme podnikli ve společnosti Ing. Ko-

tera premonstrátů. Po této pestré prohlídce jsme pokračovali do Litoměřic, kde jsme měli zajištěn další nocleh.

V neděli ráno po mši svaté jsme uskutečnili prohlídku litoměřického biskupství. Jako biskup zde působil i rodák z Valašska, významná osobnost našeho národa, kardinál Trochta, jeden z prvních českých salesiánů, o jehož životě nám místní duchovní správce sdělil mnoho zajímavého. Měli jsme možnost prohlédnout si důmyslnou skryš v kapli, ze-

kteří byl od StB odposloucháván. Po jednom dlouhém nátlakovém rozhovoru s opitým církevním tajemníkem zemřel. Jeho pohřeb byl velkou manifestací; navzdory komunistickému zákazu nad rakví krátce promluvil i krakovský kardinál Karol Wojtyła, pozdější papež Jan Pavel II.

Z Litoměřic jsme odjeli do Mimone, hlavního cíle naší poutě. Zde nás čekal br. Jozef, který nám připravil bohaté občerstvení. Prohlédli jsme si zdejší kostel sv. Petra a Pavla a vystoupili jsme dokonce i na věž. V Mimoni jsme navštívili i další památku, areál Božího hrobu. Někdejší majitel panství Jan Putz při cestě do Jeruzaléma vyhledal místo utrpení a smrti Ježíše Krista. Při této cestě vznikla myšlenka, že vybuduje pro poučení věřících přesnou kopii Božího hrobu i ve své vlasti. Stavbu kaple uskutečnil až jeho nejstarší syn Jan František Edmund r. 1668.

Na zpáteční cestě jsme se zastavili v Jablonném v Podještědí u sv. Zdislavy.

Vyslovujeme upřímně Pan Bůh zaplať našemu panu faráři Markovi za pečlivou přípravu a trpělivost s námi během celé pouti. Rovněž děkujeme br. Jozefovi do Mimone za vřelý přijetí a občerstvení. A všichni se již těšíme na další pout'!

Marie Vrtělová

Poutní zájezd do LA SALETTE

Savojské Alpy, Francie ve dnech 14. – 22. srpna 2008

La Salette je méně známé místo zjevení Panny Marie. 19. září 1846 pásly dvě děti (Ma-

ximin a Melanie) stáda na hoře la Salette (nad vesnicí Corps). Náhle se jim ukázala „Krásná Paní“ obklopená světlem, které vycházelo z kříže na jejích prsou. Kříž měl na jednom rameni kleště a na druhém kladivo. Posadila se na kámen a plakala. Po-

tom vstala a promluvila k dětem, požádala je, aby předaly poselství všemu lidu. Smysl tohoto poselství lze vyjádřit slovy pokání a smíření. Na místě zjevení byl vybudován kostel a později rozšířen o hotel a další kapli apod. Místo navštěvují lidé z celé Evropy buď na pobyt anebo na krátké zastavení na své pouti. O poutní místo se nyní stará kongregace misionářů Matky Boží z La Saletty (saletini), kteří dnes působí i v Čechách u

poutního kostela Matky Boží – Královny hor v Bozkově u Semil.

Místo zjevení leží ve výšce 1800m a působí uklidňujícím dojmem. Kolem se tyčí další mnohem vyšší hory, tvořící hraniční uzel Francie s Itálií.

Zájezdu se zúčastnili poutníci z Moravy i Čech z různých farností, zejména z farnosti Zábřeh na Moravě. Celkem nás bylo asi 100 poutníků (2 autobusy). Zájezdu se nás ze Vsetínska zúčastnilo deset; z farností Nový Hrozenkov(2), Karolinka(4), Halenkov(1),

Huslenky(1), Nedašov(1) a já poloviční Hrozenkovjanka - farnost Brno.

Zájezd byl velice dobře organizován P. Františkem Eliášem, děkanem ze Zábřehu na Moravě. Duchovní promluvy ve dvou skupinách na téma „Poznání člověka“ a „Tajemství nejsvětější Trojice“ byly vedeny jeho bratrem P. Lvem (Pavlem) Eliášem. Osobní volno bylo možno trávit modlitbou, výšlapem do hor (nejbližší hora GARGAS leží ve výšce 2207 m), ztišením nebo odpočinkem. Každý den ráno byla mše sloužena našimi kněžími a večerní bohoslužby byly

vždy s lampiónovým průvodem ve francouzštině. Za všechny poutníky mohu říci, že týdenní pobyt nám dal hodně duchovní i fyzické síly do života a můžeme vyslovit velké poděkování jeho organizátorům. Organizátoři přislíbili, že příštím rokem bude organizován poutní zájezd do LA SALETTE v termínu 14.8.-22.8.2009.

Již teď se na něj těšíme.

Za poutníky Darina Walterová, Brno

✂ *Majúc o tem dobrú povědomost, nemožu to na svém svědomí nechať a na večnosť sa s tým odebrať, ale chcu to náležitě vyjeviť.* ✂

...Z NAŠÍ FARNOSTI...Z NAŠÍ FARNOSTI...Z NAŠÍ FARNOSTI...Z NAŠÍ FARNOSTI...

ZPRÁVY Z ORLA

Celonárodní orelská pout'

Svatováclavská réva 2008

Koná se každým rokem v srpnu na sv. Hostýně. V letošním roce připadla na dny 23. a 24. srpna. Někdo putoval pěšky již v sobotu, někdo se dopravil na kole či jiným dopravním prostředkem. Po doputování na

sv. Hostýn se každý ubytoval, pak měl možnost prohlédnout si poutní místo. Večer se konala v basilice mše svatá, kterou celebroidal náš rodák P. Petr Dujka. Po skončení se zavádilo na nedalekém trávníku v běhu do kopce. Vůbec nevdalo, že mírně pršelo. Děti i dospělí se s velkým záplem snažili získat co nejlepší umístění a divá-

ci s bouřlivým potleskem oceňovali všechny závodníky. Při večerním stmívání se konala v basilice křížová cesta a adorace, které vedl P. Pavel Kopecký; závěr prvního dne pouti patřil nočnímu zpívání před basilikou za doprovodu kytar. Vše bylo také přenášeno web kamerou na internet, takže ti, kteří nebyli přítomni, mohli sledovat dění na počítači.

Na nedělní ráno se těšili všichni. Ještě před začátkem hlavní mše svaté bylo vyhlášení výsledků sobotního běhu do vrchu. Závodníci z naší jednoty získali celkem devět bodovaných míst - čtyři první, dvě druhá a tři třetí místa. Slavnostní průvod orelských praporů od basiliky k venkovnímu pódiu naznačoval, že brzy začne hlavní mše svatá, kterou celebroidal Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký, který mimo jiné vzpomněl na dobu, kdy měl Orel zakázanou činnost a povzbuzoval rodiče a mladé k aktivnímu zapojení do činnosti v Orlu. Byli také přítomni P. Pavel Dokládál z Koclířova, P. Pavel Kopecký - učitel biblistiky v Brně. Po skončení mše svaté se konalo Orelské shromáždění a následovala společná křížová cesta. V basilice bylo možné zúčastnit se svátostného požehnání.

Byly to příjemně prožité dny ve velkém kruhu přátel a známých. Kdo by se chtěl zúčastnit této velké orelské pouti, zveme ho na příští rok v srpnu.

Za poutníky sepsal Pavel Ohryzek

V sobotu 20. září 2008 se v Lubině uskutčil 17. ročník Svatováclavské révy. Jednalo se o orelskou ústřední (celorepublikovou) soutěž v přednesu křesťanské poezie a prózy.

Na začátku jsme si připomněli jednotnou a všem společnou duchovní myšlenku zapříváním „Orelské modlitby“. Duchovní promluvu vedl bratr P. Petr Dujka, který je duchovním rádcem Orla a také byl jedním z členů poroty. Vládla zde přátelská atmosféra. Organizátoři pro všechny připravili příjemné prostředí. Nechyběla krásná květinová výzdoba a bohaté občerstvení. V sedmičlenné porotě, která bedlivě dohlížela na výkony recitátorů, nechyběl ani PhDr. František Schildberger – současný básník. Předsedkyní poroty byla MgA. Martina Pavlíková, herečka Rapsodického divadla v Olomouci. Odpoledne soutěž navštívil poslanec Parlamentu ČR Ing. Jiří Carbol a při oceňování vítězů v jednotlivých kategoriích od něj obdrželi ti nejlepší z každé kategorie nádhernou knihu s věnováním a další upomínkové předměty. Mediálním partnerem byl v letošním roce Katolický týdeník. Před samotným vyhlášením vítězů porota zhodnotila obecně soutěž a udělila cenné rady do budoucna. Z Nového Hrozenkova se soutěže zúčastnili tři recitátoři. V kategorii do 9 let jsme měli dva zástupce, z nichž jeden – Pavel Ohryzek ml. obsadil 1. místo s básní Čarodějny mlýnek od Jiřího Žáčka a v kategorii od 10 do 13 let jsme měli jednoho zástupce, Jendu Ohryzka a ten obsadil třetí místo s prózou O nalezení Palečka. Celkem se letošního ročníku zúčastnilo 31 soutěžících. Vítězové získali diplomy, krásné knihy, trička a

další upomínkové předměty. Všem účinkujícím, jako každý rok, byly předány preclíky a štramberské maxiúši. Někdo se radoval z vítězství, jiný byl smutný, že neuspěl, ale jak řekla předsedkyně poroty: „Všichni jste vítězové, protože jste se probojovali do finále.“ Pro šťastný návrat jsme dostali od P. Petra Dujky Boží požehnání a pak už hurá domů.

Sepsal Pavel Ohryzek

Pozvánka pro děti:

Od 2. října opět začala pravidelná orelská cvičení, a to každý čtvrtek v tělocvičném škole. Začínáme vždy od 16.30 hod. a cvičení trvá do 18.00 hod.

Program cvičení - úvodní modlitba, průběh na zamyšlení, nástup, rozcvička, vybitená, florbal soutěže a další různá cvičení na náradí, vše podle plánu vedoucích.

Děti – přijďte mezi nás.

Těší se na vás vedoucí M. Boháčová,

Danka a Pavel Ohryzkovi

Památník padlým
v 1. světové válce

Katastrální území: Nový Hrozenkov

Postaven: 1936

Posvěcen: 6. června 1936

Okolí památníku upraveno jako parčík.

Stav objektu: dobrý

Nápis:

PADLÝM V SVĚTOVÉ VÁLCE

1914-1918

VĚNUJÍ OBČANÉ

a dále uvedena jména 127 padlých vojáků v první světové válce z obce N. Hrozenkov

Připravil František Kovář, Hovězí

✧ *Kdyby byly slova těžké jak kameňe, nekeré robky by mosely nosit' hubu na tragači.* ✧

✧ *Keho chce Pámbú potrestat', tož mu vezně rozum.* ✧

...AKTUÁLNĚ...AKTUÁLNĚ...AKTUÁLNĚ...AKTUÁLNĚ...AKTUÁLNĚ...

Známe svůj kostel? - 1. část

Kdybychom se zeptali náhodně vybraného člověka, ať věřícího nebo nevěřícího, podle čeho rozezná kostel mezi ostatními obecními či městskými stavbami, čím se od nich nejvýrazněji liší, asi by odpověděl, že nejmarkantnějším, zdaleka viditelným znakem kostela je věž. V podvědomí si spojujeme kostel s věží, obdivujeme její výšku, eleganci, architektonické zvláštnosti. A přece věž není nezbytnou součástí chrámové stavby, s jejím bohoslužebným účelem souvisí jen vzdáleně. Většinou bývá opatřena hodinami a upozorňuje tak na čas; bývají v ní zavěšeny zvony, které ohlašují čas bohoslužeb; zaměřuje lidský pohled vzhůru, nad rovinu všednosti. A samozřejmě je každá věž výrazným orientačním bodem. Při cestě hornatým krajem i rovinou zdaleka mlčky ohlašuje přítomnost obce. – Je ovšem mnoho kostelů, které nejsou opatřeny věží. (Kapucínů stavěli své kostelíky programově bez věží.) Některé nové kostely právě absencí věže jako by skrývaly své sakrální určení. Připomínají divadelní budovy, nádraží nebo sportovní haly, nákupní střediska nebo sjezdové paláce. Může se nám zdát, že z nich vymizela posvátnost a přespříliš připomínají výstřelky sebevědomé architektury průmyslové civilizace. Ale tato nevyhlášená soutěž církevní architektury s profánní honosností byla přítomná vždycky. Nepodobají se některé staré památné chrámy pevnostem, tvrzím, zámeckým palácům? Nevznikly z opuštěných koníren a tržnic? Křesťané budující Bohu příbytky uprostřed svých sídel, usilovali o mimořádné a vynikající dílo, důstojné Boha, které však přes svou výlučnost nemohlo překročit až příliš pozemskou obraznost svých tvůrců a jejich představy o důstojnosti a vznešenosti; a musel být samozřejmě zachován zřetel na lidské uživatele.

Když budovatelé chrámů příliš odvážně překročili horizont své doby, jako v době středověkých katedrál, zanechali zpravidla potomkům dílo úžasné, ale nedokončené. Katedrály, které obdivuje celý svět, byly stavěny po staletí a jejich výsledná podoba většinou je hodně vzdálená od původní představy a záměrů prvních projektantů.

Venkovské kostelíky, mezi něž patří i náš farní kostel sv. Jana Křtitele, patřily ke skromnějším a méně náročným stavbám. Zejména

stavby vzniklé za josefinského racionalismu vycházejí zpravidla ze základní podoby stodoly. Není to nic ponižujícího, nedůstojného, pohoršujícího. Vždyť stodola je významný biblický pojem: Boží andělé budou do stodol shromažďovat lidskou úrodu. A hospodářská stavení na vesnicích - maštale, chlévy, stodoly, sýpky – bývala vesměs honosnější, rozsáhlejší a prostornější než chudícké příbytky nepřilíš mohovitých hospodářů. Ani hospody pro sousedské posezení, bez velkých sálů, nepředstavovaly výkvět vesnických staveb. Tím méně střizlivé, holé a velmi hospodárně vyvedené školní budovy, na nichž se otcové obce snažili všestranně šetřit. Velikost, půvab a stavební důkladnost kostela neukazovala ani tak na zbožné zanícení a duchovní nadšení farníků, ale spíš byla závislá na jejich hospodářské úrovni; především však byla obrazem ochoty, štědrosti a bohatství patronátního pána, na němž ležela hlavní starost o náklady a odpovědnost. Patronem našeho kostela byla josefinská náboženská matice. Byla to státní instituce obhospodařující výtěžek ze zrušených, zabavených a takřkajíc zestátněných církevních objektů. Státní instituce mocnářství neoplývaly štědrostí ani vůči Pánu Bohu a držely i občany na uzdě skromnosti. Všechny josefinské kostely byly budovány podle jednotnéhoustru; unifikace a kasárenská strohost byla plodem císařského centralismu.

Ani náš kostel se nevymyká obecné josefinské jednoduchosti, která nicméně dodržovala základní požadavky katolické liturgie. Podobně jako v rozumně postaveném obytném domku má každý detail svůj účel a význam, uvidíme, že v míře ještě větší je tomu tak i v řešení chrámového prostoru, který má své specifické poslání jako prostor bohoslužebný, liturgický. Liturgie není památkovou péčí o obřady, ani estetickou záležitostí se zpěvy a hudbou, tím méně tajemným počínáním na okraji zbožné magie: liturgie je samým středem, vrcholem a pramenem veškerého života Církve. V liturgii jedná především sám Bůh v Ježíši Kristu, a člověk – lid Boží – odpovídá chválou a díkem Otci spolu s Kristem a skrze něho v Duchu svatém. Centrem této komunikace je kostel. A v něm je všechno podřízeno této svaté výměně.

Připravil Mojmir Trávníček

Svatost manželství uzavřeli v Novém Hrozenkově

28. června
Petr Šulák a Veronika Mazáčová
12. července
Miroslav Václavík a Zuzana Belháčová
13. září
Rostislav Kocůrek a Erika Bazgierová
20. září
Pavel Frydrych a Jitka Koňářiková
Roman Baťa a Lenka Hořčicová
11. října
Pavel Stoklasa a Viera Hančinová

Svatost křtu přijali a novými farníky se stali

v Novém Hrozenkově:
28. června – Antonín Balcar a Marek Haničák
26. července – Šimon Vachala
27. července – Karel Pleva a Tomáš Lušovský
24. srpna – Eliška Peričková
31. srpna – Valerie Tlašková
7. září – Hana Maňáková
14. září – Jan Hrabovský a Karolína-Marie Pavelková
5. října – Marek Michálek, Michálek, Martin Herceg a Adéla Kocůrková
v Karolince:
13. července – Kateřina Tahotná

Do věčnosti nás předešli

koncem měsíce června:
Růžena Venglářová (1919) z N. Hrozenkova
Františka Orságová (1934) z N. H.
Pavel Makyča (1963) ze Vsetína
Miroslav Plánka (1925) z Karolinky

v měsíci červenci:
Kristýna Koňářiková (1921) z Karolinky
Jaromír Orság (1956) z Halenkova

v měsíci srpnu:
Josef Hájek (1922) z N. Hrozenkova
Jan Valchař (1927) z N. Hrozenkova

v měsíci říjnu:
Vlasta Orságová (1961) z N. Hrozenkova
Alojzie Andrášková (1921) z N. H.

☞ *Zelé je nejlepší devětkrát ohříváno.* ☞
☞ *Spješej uživí jeden otec dvanáct dětí, než dvanáct dětí jednoho otca.* ☞

...CO NÁS ČEKÁ A NEMINE, ANEBO MINE?...CO NÁS ČEKÁ A NEMINE, ANEBO MINE?...**Ke vzpomínce na všechny věrné zemřelé - „Dušičky“**

V sobotu 1. listopadu 2008 odpoledne a v neděli 2. listopadu 2008 po celý den bude možno při návštěvě kteréhokoli kostela získat plnomocné odpustky přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (sv.zpověď, sv.přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a vyznání víry. Od 1. listopadu do 8. listopadu je možné získat po splnění tří obvyklých podmínek denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštívil-li někdo hřbitov a pomodlí se tam za zemřelé; v ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné.

Svatost smíření před „Dušičkami“

Příležitost k přijetí svátosti smíření v týdnu před „Dušičkami“ budev našich kostelích vždy hodinu před mší svatou.

Program bohoslužeb o „Dušičkách“**Sobota 1. listopadu 2008 - Všech svatých**Karolinka:

7.30 hod - mše svatá

Nový Hrozenkov:

8.45 hod - modlitba růžence za zesnulé farníky

9.15 hod - mše svatá za zesnulé farníky

18.00 hod - mše svatá s nedělní platností

Neděle 2. listopadu 2008**Vzpomínka na všechny věrné zemřelé**Karolinka:

7.30 hod - mše svatá

14.30 hod - pobožnost na hřbitově v Karolince

Nový Hrozenkov:

9.15 hod - mše svatá

11.00 hod - dětská mše svatá

16.00 hod - pobožnost na hřbitově v Novém Hrozenkově při svíčkách.

Roráty**pořad bohoslužeb v čase adventu**

(od pondělí 1. prosince 2008)

Karolinka:

pondělí 6.30 hod

čtvrtek 17.00 hod

Nový Hrozenkov:

úterý, středa, pátek 6.00 hod.

Po mších svatých nám maminky a babičky možná opět připraví snídani.

„Misie“ Severní Čechy

Na sobotu 15. listopadu 2008 po mši svaté (cca od 19 hod) máme pro vás připravenou poutavou a pro mnohé možná šokující prezentaci fotek ze 7 farností, v nichž působí verbisté P. Václav Horniak a br. Jozef Marko.

Svatý Mikuláš

Pokud jste, děti, byly hodné, Mikuláš mezi vás přijde v neděli 6. prosince. V Karolince ráno po mši svaté a v Novém Hrozenkově po dětské mši svaté. Je ovšem třeba se modlit, aby přišel.

Duchovní obnova před Vánocemi

Od pátku 12. prosince do neděle 14. prosince 2008 vás zveme k účasti na duchovní obnově v naší farnosti na téma „Výrovnejte cestu Pánu“. Měl by to být čas zastavení, zamyšlení, tiché modlitby při adoraci a možnost přijmout svátost smíření. Duchovní obnovu povedeou bratři karmelitáni P. Jeroným a P. Josef.

Přesný program obnovy bude oznámen v našich kostelích a vyvěšen na nástěnkách. Využijte prosím této příležitosti.

Změna času bohoslužeb

Drazi naši farníci, přemýšlel jsem dlouho, jestli mám a jak mám změnit pořad bohoslužeb v zimním období. Nakonec jsem si uvědomil, že není možno vyhovět všem vašim rozdílným požadavkům. Proto jsem nakonec rozhodl, že pořad bohoslužeb zůstane stejný jako byl v létě. Minulý rok jsme zkoušeli změnit dobu bohoslužeb v týdnu na 17 hodinu, ale neustále jsme se setkávali s tím, že jste na to zapomínali. Další z důvodů je ten, že k nám do kostela chodí farníci i z jiných farností, a stávalo se, že často přišli na mši o hodinu později. Pokud jde o sobotní mši svatou, není možno sjednotit spojení z Čubova, Hornánska a Karolinky, proto raději ponecháváme také čas mše svaté na 18 hod. K tomuto rozhodnutí přispěla i ta skutečnost, že v neděli máme ve farnosti tři mše svaté. Tedy každý z vás si může vybrat dobu, která se mu nejvíce hodí. Omlouvám se všem, kterých se to dotkne, ale skutečnost, že čas bohoslužeb bude během celého roku jednotný, je pro většinu z nás nejpříjemnější. Děkuji vám všem za pochopení.

Jinak prosíme, sledujte aktuální program bohoslužeb, adorací... vyvěšený v našich kostelích, zejména v období svátků během liturgického roku.

Fatimské soboty v Karolince

Kostel Panny Marie Karmelské v Karolince je mariánský kostelem. Proto jsme od září tohoto roku začali v Karolince vždy první sobotu v měsíci slavit v 8.00 hod ranní mši svatou spojenou s modlitbou rozjímavého růžence. Tato modlitba večeredly se slaví na mnoha místech a zvláště v kostelích zasvěcených Matce Boží, proto vás srdečně zveme slavit takto každou první sobotu v měsíci (pokud na tuto sobotu nepřípadně jiná významější slavnost) do kostela v Karolince.

Připravil P. Marek Poláček SVD

Akce ZUŠ Karolinka

Adventní koncert – uskuteční se kostele Panny Marie Karelské v neděli 30. listopadu 2008 od 16 hod

Vánoční koncert – v neděli 14. prosince od 16 hod v sále ZUŠ

Živý Betlém – proběhne před MÚ v Karolince v pátek 19. prosince od 16.15 hod

Srdečně vás zve Martina Havlová

Koncert v Novém Hrozenkově

V neděli 9. listopadu 2008 v 15.00 hod v kostele sv. Jana Křtitele v Novém Hrozenkově vystoupí smíšený pěvecký sbor SONET s programem, který má připraven v rámci oslav 20. výročí založení sboru. Na programu budou písně duchovní, lidové, ale i umělé od autorů L. Janáčka, P. Ebena, Z. Lukáše, atd.

Smíšený komorní pěvecký sbor SONET působí ve Vsetíně již dvacet let. Mezi významné úspěchy Sonetu patří výborná umístění nejen v regionálních soutěžích, ale i Zlaté pásmo na mezinárodním festivalu pěveckých sborů Svátky písní Olomouc v roce 2000, opakovaně ocenění poroty na mezinárodním festivalu Jaro se otvírá. Posledním úspěchem sboru je Stříbrné pásmo na mezinárodním festivalu adventní a duchovní hudby s cenou Petra Ebena v Praze v roce 2006. Sonet za dobu svého působení vydal své nahrávky na dvou CD.

Jako host vystoupí houslista Jan Maceček, který se narodil se 1.7.1991 ve Vsetíně a na housle začal hrát s nástupem na základní školu v Novém Hrozenkově. Nyní studuje ve třetím ročníku na konzervatoři v Brně.

Celková délka programu bude asi hodinu. Vstupné dobrovolné.

Farní zpravodaj Nového Hrozenkova a Karolinky

Vydavatel a adresa redakce: Římskokatolická farnost Nový Hrozenkov

Brodská 460, 756 04 Nový Hrozenkov, e-mail: farnizpravodaj.nh@tiscali.cz

Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada: Ingrid Petřeková, Mojmír Trávníček, P. Marek Poláček

Fotodokumentace do farního zpravodaje archiv občanů NH

Redakce si vyhrazuje právo úpravy a krácení příspěvků. Anonymní příspěvky neuveřejňujeme.

Náklad 350 ks. Neprodejné, pro vnitřní potřebu farnosti. Dobrovolný příspěvek 9,- Kč (náklady na tisk).